

съ подписки. Въ Филаделфия имаше малко книги. Франклинъ предложи въ името на тѣзи които обичахъ четенъето да са състави едно дружество, отъ което всѣки членъ най-напредъ да плати 40 шилинга, а подиръ всѣка година по 10 шилинга. Съ тѣзи сбрани пари щѣхъ да са купятъ различни книги изъ Англия. Благодаренъе на туй средство, неговото предложение не посрѣщна никакво възражение. Въ започването са явихъ 50, а послѣ 100 подписници. Библиотеката са нареди за малко време. Тя разбуди и разви въ обществото обичъ и вкусъ за четенъето. Между това тозъ примѣръ на Филаделфия зехъ да подражаватъ и други по главни градове отъ колонитѣ.

« Нашата библиотека съ подписа, казваше Франклинъ — станъ майка на всички многобройни библиотеки, които са виждатъ сега въ Сѣверна Америка. Тѣ ставахъ все повече и повече голѣмки и са уголѣмнявахъ постоянно. Тѣ можихъ да направятъ разговора на хората по уменъ и по издържителенъ, распространихъ между търговцитѣ и земедѣлцитѣ толкозъ просвѣщение, колкото гледами днесъ въ хора, които сѣ получили едно добро въспитанъе. Може би само чрезъ тѣзи средства за общественното образование, американскитѣ колонии показавъ силно опиранъе противъ посѣгванията на тѣхнитѣ преимущества ».

Но не сѣ само библиотекитѣ за които Америка е задължена Франклину. Съ еднакво искуство той предложи и направи да са приеме, посредствомъ влиянъето на *юнтитѣ* основанъето на *академии* за въспитанъе на пенсилванската